విచికిత్స

"సార్! డాక్టరుగారు!" కాలింగ్ బెల్ నొక్కుతూ నొక్కాడు నవీన్.

కొంచెంగా తలుపు తెరుచుకుంది. తలుపు మధ్యలో ఓ నడివయస్సు స్త్రీ తల బయటకు వచ్చింది.

"నమస్కారమండి సారున్నారా?"

"నవీన్‌గారు ఇప్పుడే ఓ పేషెంటు వచ్చి బయటకు తీసుకుపోయాడు. తొందరగానే వాపసు వస్తానని చెప్పి వెళ్లారు."

"అలాగేనండి. బయటుంటాను."

"ఫర్వాలేదు. విడిటర్స్ రూములో కూర్చోండి. తలుపు తెరుస్తాను."

పక్కగది తలుపులు తెరిచిపెట్టి ఆమె లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

నవీన్ ఓ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు, ఫ్యాన్ ఆన్‌చేసుకుని

తను యింతదూరం నడిచి రాగలడని కొన్ని నెలల క్రిందట అనుకోలేదు.

నవీన్ తన గత చరిత్రలోకి వెళ్ళాడు.

అద్దె తక్కువకు మంచి ఇల్లు సంపాదించానన్న సంతోషం అట్టే నిలవలేదు_నవీన్‌కు.ఈ టౌనులో అద్దెలు లోటు బడ్జెట్‌లా పెరుగుతూంటే మంచి ఉపాయం ఆలోచించి ఊరికి దూరంగా మున్సిపాలిటీని దాటి దానిని అనురని ఉన్న పంచాయితీ ఎక్స్‌టెన్షనలో ఓ పెద్ద ఇల్లు అద్దెకు తీసుకున్నాడు. ఒక్క మునిసిపల్ ట్యాప్ లేదన్న భాధ తప్పించి స్వచ్ఛమైనగాలి-చక్కటి వెల్తురు - విశాలమైన ఆవరణ లభించాయి. నీళ్ళదేముంది బోర్‌వెల్ నుండి కొట్టుకు రావచ్చని సర్దుకుపోయారు.

ముచ్చటగా మూడు నెలలు కాపురంచేశాడో లేదో అతనికి సుస్తీపట్టుకుంది. ఓ

రోజు మెడనొప్పి వచ్చేది. ఇంకోరోజు మోకాళ్ళు గుంజేవి. ఇంకోరోజు అడుగు కదలడం కష్టమయ్యేది. కొన్నిరోజులు చేతులు లాగేవి. కొంచెంగాఒళ్ళు వెచ్చబడేది.

ఓ రోజు ఇవన్నీ లేకుండా బాగున్నాం కదా.. అనుకుంటే ఉన్నట్లుండి ఫళ్ళు పోట్లువచ్చేవి.

నవీన్‌కు పిచ్చెక్కిపోయి... డాక్టర్ దగ్గరకి వెళ్ళాడు. డాక్టర్ అనుగ్రహం మంచివాడు, నిదానస్థుడు. రోగులు చెప్పేది చెవులప్పగించి వింటాడు.

"నాయనా నవీన్! ఈ మాత్రలు మూడుపూట్లా వాడితే మోకాలు నొప్పులు తగ్గుతాయి. ఇవి రెండుపూట్లా వేసుకుంటే జ్వరం తగ్గే అవకాశముంది. ఈ బిళ్ళలు నాలుగు పూటలా వేసుకొంటే నీరసం నీరుకారి పోతుంది."

అతను చెప్పిన అన్ని రోగాలకు అన్ని రకాల మందులు రాసిచ్చాడు.

నవీన్ బోల్డు సంబరపడిపోయి అవన్నీ కొని క్రమం తప్పకుండా వాడి యింకోరోజు నెళ్ళాడు.

"ఎలా ఉంది నాయనా. మీ నెప్పులు, కులాసానా."

"బావున్నాయండి మాత్రలు వాడినంతకాలం నాజోలికి రావడంలేదు." నిట్టూర్చాడు.

"ఏంచేస్తాం, ఆదేవుడికి నీపైన అనుగ్రహం కలిగినట్లుంది" అంటూ డాక్టర్ అనుగ్రహం ఇంకోరకం

మా[త్రలిచ్చాడు.

అవి వాడి బాధలు ఉపశమనం కాకపోతే ఈ సారి నవీన్ అను[గ్రహం చుట్టూ [గ్రహంలా పోలేదు. వైద్యుడు మారితే రోగం తక్కువ కుదురుతుందని ఎవరో కూస్తే ఈ సారి యునాని డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళాడు. "ఏది నీ నాడిచూపించు!" అంటూ అహకీమ్ అతని చెయ్యిని గట్టిగా తన పిడికిలితో తీసుకున్నాడు.

"చచ్చాను బాబోయ్!" అన్నాడు నవీన్.

"అరే ఆద్మీ! నాడిని చూడాలా వద్దా!" అంటూ నరంమీది వేలుతో గట్టిగా నొక్కాడు.

[ప్రాణాలు జివ్వుమన్నాయి.

"అచ్చా! నాడి గోడగడియారంలా కొట్టుకుంటున్నది. మీకు మందిస్తాం నీకివాడు." కొన్ని లేహ్యాలు కొంత భస్మం యిచ్చారు ఆయన. ఉదయం లేవగానే భస్మాన్ని లేహ్యంతో కలుపుకుని తిని పాలు [తాగాలి. మళ్ళీ మధ్యాహ్నం తైలం పట్టించాలి. రా[త్రికి గుళికలు!

ఆ మందులు వాడి వాడి నవీన్ మరింత నీరసించిపోయాడు. చివరికి మందులు వాడే బాధకన్నా రోగాల బాధ తక్కువనిపించి ఆ మందులు పుచ్చుకోవడం మానేశాడు.

ఎందుకైనా మంచిదని సాయిబుగారి దగ్గరికెళ్ళి ఓ తాయెత్తు కట్టించుకున్నాడు. ఆయన్ని ఇంటికి పిలిపించి ఇల్లును శుద్ధిచేయించాడు.

అయినా అతనికి - ఆరోగ్యానికి, [ప్రణాళికలరచనకు-అమలుకు ఉన్నంత దూరం ఉండిపోయింది.

ఇక యిది పద్ధతికాదని నవ[గహాల చుట్టూ తనొక దశమ [గ్రహంలా తిరిగాడు, ని[గ్రహంతో. కాని అతని వి[గ్రహం తరుగుతున్నదేకాని పెరగటం లేదని [గ్రహించాడు.

చెట్టుకింద చెయ్యి బొమ్మ పెట్టుకుని చెయ్యిచ్చే వాళ్ళందరికి చూపించాడు తన చెయ్యి.

ఇలా జరుగుతుండగా ఓ మి[త్రుడు ఆ ఊరికి కొత్తగా ఓ డాక్టరుగారు బదిలీఅయి వచ్చాడని ఈ డాక్టరు రవీం[ద్ర అ[డసు యిచ్చాడు.

పుణ్యం కోసం తీర్థయా[త్రలు చేసే వాడిలాకొత్త డాక్టరొస్తే కొం[గొత్త ఆశలతో పేషెంటు అతని దగ్గరికి వెళ్ళడం రివాజు. అతను అది పాటించాడు.

డాక్టర్ రవీం[ద్ర మొదటిరోజు అతన్ని తన [పైవేట్ డిస్పెన్సరీలో చూశాడు. అక్కడ పేషెంట్ల రద్దీ ఎక్కువుంది. మొదటి చూపులోనే నవీన్ స్పెసిమన్ అని [గ్రహించాడు.

ఇక్కడవీలుకాదు, తన యింటికి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. మరునాడు నవీన్ రోగపురాణాన్ని క్షుణ్ణంగా వినిపించాడు. అతనికి తన బాధలు చెప్పుకోవడంలోనే ఆనందం ఉందని అనుమానంవచ్చింది డాక్టరుకు.

కొన్ని టాబ్లెట్లు రాసిచ్చాడు. ఆదివారం వారం తరువాత కనపడమన్నాడు.

కాని మూడురోజులకే [ప్రత్యక్షమయ్యాడురోగి. రవీం[ద్రరు చికాకు వేసినా అన్నిరకాల టెస్టులను రాసి చేయించుకోమని పంపించాడు.

కాని.. ఆ టెస్టులు అతనీ జబ్బును నిర్ధారించలేక పోయాయి.

మా[త్రలు మార్చుకుంటూ ఓ నెల రోజులు కాలక్షేపంచేసాడు రవీం[ద్ర జబ్బుతగ్గడంలేదు.

"చూడునవీన్! మీ జబ్బు చాలా చి[త్రంగా ఉంది. స్పెషల్‌గా నీ కోసం సిటీ నుంచి మందు తెప్పించాను." ఓ రోజు అతను యింటికి రాగానే చెప్పాడు.

ఆనందో [బహ్మ. ఉబ్బి తబ్బిబ్బయి పోయాడు నవీన్. "కాని వచ్చిన చిక్కేమిటంటే ఆ మందును

ఏరోజూకారోజు రెండులీటర్ల నీటిలో కలిపిస్తాను,నువ్వు రోజు దాహంవేసినప్పుడల్లా అది త్రాగాలి. బహుశా నీకు కష్టమవుతుందేమో కదా!" సానుభూతిగా

అన్నాడు."అబ్బే! డబ్బు తగ్గాలే కాని, దానికేం అలాగే తాగుతా!" అని చెప్పాడు.

ఆ రోజు నుండి రోజూ డాక్టరుగారింటి నుండి ఆ మందు తీసుకు పోయే వాడు. చిత్రంగా రెండు నెలల్లో ఆరోగ్యం కుదుటపడింది.

"హలో! నవీన్! హౌ ఆర్యూ" పలకరించాడు డాక్టర్. "ఫైన్‌సార్ కాని మా ఆవిడకే నాజబ్బు తగలింది సార్ ఇదీ అంటు వ్యాధా ఎయిడ్స్ లాగా!"

"ఉండచ్చుకాని మన మందు ఉండనే ఉందిగా అది వాడదాం." గుంభనంగా నవ్వాడురవీంద్ర.

"సార్ మీఫీజు. వెయ్యినూటపదహార్లు. ఏదో బీదవాణ్ణి. నాశక్తికొద్దీ." నసిగాడు నవిన్.

"అబ్బే! ఫీజుదేముందోయ్! నీకు నయమైంది నాకదే సంతోషం. అన్నట్లు నీకోసం మా పక్కిల్లు ఖాళీ అయితే మాట్లాడాను దానిలో చేరు. దగ్గరుంటావు నీకూ అవసరం పడ్తుతూ వుంటుంది." ఔదార్యం కనపరిచాడు.

"థాంక్స్‌సార్ ఈ రోజుల్లో మీలాంటి డాక్టరు దొరకటం దుర్లభం! దొరకడం నాఅదృష్టం!"

"చెప్పినట్లు విని ట్రీట్‌మెంట్ జాగ్రత్తగా తీసుకున్నావు." మెచ్చుకోలుగా చూశాడు."

"మరి మా ఆవిడను ఎప్పుడు తెమ్మంటారు."

"ముందు పక్కింట్లోకి మారు,తరువాత ఆలోచిద్దాం."

నవీన్ వెళ్ళిన తర్వాత రవీంద్ర వంటిట్లో ఉన్న రమాదేవి దగ్గరికి వెళ్ళాడు..

"ఏమేవ్! ఈ రెండు నెల్లు నువ్వు పడ్డ కష్టానికి ఫీజు - వెయియనూటపదహార్లు - తీసుకో -" నోట్లు ఆమెకందించాడు.

ఆమె చిత్తరువులా నిల్చుండి పోయింది. గొంతు పెగల్చుకుని అంది.

"నేపడిన కష్టమేమిటండి. మనకు పడుతున్నట్లు కాసిని నీళ్ళుఅతనికి కూడా పట్టిచ్చాను - మన ట్యాప్‌లు వచ్చినప్పుడు." ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"పిచ్చి మొహమా! ఆ నీళ్ళల్లో నేనెప్పుడన్నా మందు కలుపంగా చూశావా?"

"లేదు. మరి అతని రోఘం ఎలా తగ్గింది."

"నువ్విచ్చిన నీళ్ళతో - అర్థమయిందా."

"లేదు- కాస్తమీరు వివరంగా చేబితే అర్థమవుతుంది." రమాదేవి అడిగింది.

"ఆహా! అతను తాగే నీరులో ఫ్లోరిన్ శాతం ఎక్కువుంది. ఈచుట్టు పక్కల ప్రాంతాలలో [illegible]లో ఫ్లోరిన్ చాలా ఎక్కువ మోతాదులో ఉంది. ఆ నీరు తాగితే ఫ్లోరసిన్ వ్యాధి వస్తుంది. దాని [illegible]మే అతని జబ్బులు. అందుకని ప్రొటెక్టడ్‌వాటర్ యిచ్చి, అతను రోజూ పుచ్చుకునే ఫ్లోరిన్ [illegible]. దాంతో క్రమంగా కోలుకున్నాడు." డిటెక్టివ్‌లా వివరించి చెప్పడం మానగానే "అతని రోగం [illegible] రావాలి కదా మళ్ళీ వాళ్లింటి నీరు త్రాగగానే!" ధర్మసందేహం విడిచింది ధర్మపత్ని.

"పిచ్చిదానా! అందుకే కదే పక్కిల్లు అతనికి కుదిర్చింది." ముసి ముసి నవ్వులు రువ్వాడు డాక్టర్ [illegible] గర్వంతో.

ఆంధ్రపత్రిక ఆదివారం స్పెషల్ **16-10-88**